

ఈ కాలం లో (నీ)తి తోట నాగేశ్వరరావు

గుడివాడ బస్టాండ్ రద్దీగా వుంది. సమయం సాయంత్రం అయిదు గంటలు. లక్ష్మీపురం వెళ్ళడానికి ఆ రోజుకి ఆఖరు బస్సు ఆరు గంటలకు. అందుకే బస్సు రావడానికి ఇంకా గంటముందే బస్టాండులో ఆ స్లాట్ ఫోన్ మీద జనం జమకూడుతున్నారు. వారాయణ, ప్రకాష్ కూడా బస్సు కోసం నిలబడి వున్నాడు. ఉన్నట్టుండి ప్రకాష్ ఫక్కున నవ్వాడు. వారాయణ అడిగాడు "ఎందుకవి?" "ఆ కదలబోతున్న బస్సు మీద చూడు ఏం వ్రాసుందో?". 'ముసలివాళ్ళను, ప్రేమ ముందుగా ఎక్కవీయండి' అంటూ! కాని, బస్సు ఎక్కలేక క్రింద నిలబడిపోయినవాళ్ళందరూ వాళ్ళే.' మళ్ళీ నవ్వాడు ప్రకాష్. "దారుణం" గొణిగాడు వారాయణ. "దారుణం కాదు మై ఫ్రెండ్, ఈ కాలంలో అదే వ్యాధి. అనకాకం జారనిదనడం అసమర్థుల లక్షణం."

వాళ్ళ బస్సు రానే వచ్చింది. ప్రకాష్ జనాన్ని తొక్కేస్తూ, దాదాపు వాళ్ళ మీద మంచే బస్సులోకి ఎక్కేశాడు. వారాయణ ప్రక్కగా నిలబడిపోయాడు. కాస్తేపటికి మామూలుగానే ఆడవాళ్ళలో, ముసలి

వాళ్ళలోపాలు వారాయణ క్రింద మిగిలిపోయాడు. ఫలితం వాళ్ళలోపాలు అతనికి సీటు దొరకలేదు. కొన్ని సీట్లు ఖాళీగా వున్నా, వాటిలో చేతి రుమాళ్ళు, బ్యాగులు, కొండొకవో పక్కవాళ్ళ కాళ్ళు, చేతులు వున్నాయి. ఎవరూ ఇదేమని ప్రశ్నించడం లేదు. వారాయణ ప్రకాష్ కోసం చూశాడు. అతను ఒక సీటులో సెటిలయిపోయి, తన కోసం సీటు వుంచి చూస్తున్నాడు. దగ్గరకి వచ్చిన వారాయణని ఉద్దేశించి, "ఇది ఈ కాలం రీతి బ్రదర్. మళ్ళీ వాళ్ళవరి కోసమో ఆగితే, చివరికి నీకు కూడా దిక్కులేకుండా పోయింది" ప్రకాష్ మాటల్లో వెక్కిరింత. వారాయణ తల వంచాడు.

* * *

మర్నాడు—
వారాయణ, ప్రకాష్ ఎదురుచూస్తున్న బస్సు

రయ్యన వచ్చి ఆగింది. వారాయణ దూసుకుంటూ గుంపులో జొరబడ్డాడు, అందరినీ తోసేస్తూ, తొక్కేస్తూ... ప్రకాష్ నివ్వెరపోయాడు. వారాయణ ఇంత త్వరగా బ్రతకనేరుస్తాడనుకోలేదు. ప్రకాష్ ఎక్కేటప్పటికే వారాయణ బస్సులో చూడు సీట్లు ఆపేసి కూర్చున్నాడు. ఎవరూ అతన్ని ప్రశ్నించడం లేదు. ఎప్పటిలాగానే ముసలివాళ్ళు, ఆడవాళ్ళు చివరకు ఎక్కుతున్నారు. ప్రకాష్ ఊహించని సంఘటన అన్నడు జరిగింది. చివరగా ఎక్కుతున్న ముసలివాళ్ళకు తను ఆసిన సీట్లు ఆఫర్ చేసి, వారాయణ నిలబడ్డాడు ఏటారుగా, తల ఎత్తుకుని. 'ఇది ఈ కాలం నీతి' అన్న భావం కప్పించింది ప్రకాష్ కి వారాయణ మొహంలో.

ఆడపతి స్వరియత్న!

- * జడలో జాబిలి
 - * ప్లాట్ టైమ్ హబ్బెండ్
 - * నరనారాయణులు మరియు
 - * శైలకుమార్
- "డ్రీమ్ గర్ల్"

గవర్నరు ఉత్సవ విగ్రహాలే

రాష్ట్ర గవర్నర్ల అధికారాలు ఏపాటివో 40 సంవత్సరాల క్రిందట రాజాజీ పశ్చిమ బెంగాల్ గవర్నరుగా వున్నప్పుడు జరిగిన సంఘటన చూస్తే తెలుస్తుంది. ఒకసారి కొంతమంది సంఘసేవికలు తమ సంస్థ నవోయార్థం చేతి పనుల ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేయడంనామని, అందుకుగాను గవర్నరు బంగళాలో కొంత భాగం కేటాయించవలసిందిగా కోరారు. అందుకు రాజాజీ మీరు చేయదలచుకున్న పని మంచిదే, అయితే ఈ బంగళా వాస్తవం కాదు. ప్రభుత్వానిదే, 'గవర్నరును అయినా ఈ భవంతి మీద నాకు ఏ మాత్రం అధికారం లేదు. ఈ భవంతిలో నేనొక ఉత్సవ విగ్రహాన్ని అప్పెడవ్వడం ఈ విగ్రహాన్ని మేకతాలాంతో ఊరేగింపుగా బజార్ల వెంట తిప్పి తిరిగి దాన్ని తీసుకువచ్చి ఈ భవంతిలో ప్రతిష్ఠిస్తూ వుంటారు.'

రాజాజీ గవర్నరుగా వున్నప్పుడే జరిగిన మరొక విషయం. రాజాజీ ప్రసిద్ధ శాస్త్రవేత్త శరత్ చంద్రబోస్ ను కలుసుకోవాలనుకున్నారు. శరత్ బోస్ కు ఆహ్వానం పంపుతూ తోడ్కొని రమ్మని తన సెక్రటరీని పంపారు. కాని శరత్ బాబు తన ఆరోగ్యం వరిగా వుండడం లేదని, నైగా ఈ వృద్ధాప్యంలో తాను బయటకు ఎక్కడకూ వెళ్ళడం లేదని చెప్పి సెక్రటరీని తిప్పి పంపగా, రాజాజీ "అయితే మనమే "కొండ" దగ్గరకు వెళ్ళాలి" అని మర్నాడే రాజాజీ శరత్ బాబు ఇంటి ముందు గవర్నర్ ఆడంబరాలు, అట్టపోసాలు లేకుండా ప్రత్యక్షమయ్యారు. అనుకోకుండా హఠాత్తుగా వచ్చిన గవర్నర్ ను చూడడంతోనే శరత్ బోస్ ఆదరాదారా వచ్చి రాజాజీని కౌగిలించుకున్నారు.

సెకరణ:
— వేమూరి జగపతిరావు

23-6-1989 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య వార పత్రిక